

Na stronie 3-iej
zamieszczamy artykuł
tow. BOLESŁAWA BIERUTA
Przewodniczącego KC PZPR
pt.: »O POKÓJ,
DEMOKRACJĘ I SOCJALIZM«
Artykuł ten ukazał się
w nr 44 (156) czasopisma
»O TRWAŁY POKÓJ,
O DEMOKRACJĘ
LUDOWĄ!«

GŁOS KOSZALIŃSKI

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr. 289 (910)

KOSZALIN. WTOREK

6 LISTOPADA 1951 r.

ROK III

Cena 15 gr
Stron 6
Wydanie A

Piotrkowski olbrzym włókienniczy dzieło twórczej współpracy polsko - radzieckiej rozpoczął próbną produkcję

PIOTRKÓW PAP. 2 października br. załoga budowniczych Piotrkowskiego Kombinatoru Bawełnianego podejmowała zobowiązania ku czci 34 Rocznic Rewolucji Październikowej, przyrzekając do 7 listopada 1951 r. uruchomić 50 proc. mocy produkcyjnej przedsiębiorstwa. W dniu tym hale fabryczne kombinatu zawalone były tysiącami skrzyń z nadjeżdżającymi ze Związku Radzieckiego częściami maszyn przedsiębiorstwa.

Ekipy monterów radzieckich i polskich ustawiały wózy czas pierwsze agregaty produkcyjne dla olbrzymiej przedsiębiorstwa.

Po miesiącu wytężonej pracy na miejscu skrzyń stoją długi rzędy sęki lśniących nitkami i świeżą farbą zgrzebiał, czesarek, łączarek, grubych i cienkich wrzecion, obracających i przewijarek. Wszystkie maszyny poddawane są obecnie próbom. Potężne łamacze bel przetrawiły już kilkanaście ton bawełny, dostarczając przy pomocy olbrzymich rur ssących żer dla niezmierzonych wielkich trzpcaczy i mieszarek, w których doprowadza się mieszaninę surowca.

3 listopada br. bawełna dotarła do obracających, z których snuje się piękna biała przędza. W godzinach popołudniowych 4 bm. — przędza przeszła ostatnie uszlachetniające fazy produkcji na przewijarkach.

Przeprowadzone dotychczas próby wykazały wspaniałą sprawność doskonałych maszyn radzieckich i potwierdziły niezwykłą dokładność pracy radzieckich inżynierów i mechaników, którzy wraz z polskimi robotnikami i technikami przeprowadzili w tak

krótkim okresie czasu montaż wielkich urządzeń.

Radzieckie maszyny, ustawione rękami radzieckich i polskich mechaników w pol-

Pierwsze samochody »M 20 Warszawa« wyjadą wkrótce z Żerania

W hali głównego montażu, stoi kilka zmontowanych już oświetlonej setkami lamp jarze

niowych, na taśmie kontrolnej

skiej fabryce już niebawem rozpoczną pracę produkcyjną i z Piotrkowa popłyną do łódzkiej tkalni dziesiątki ton doskonalej przędzy.

Pierwszy zmontowany w FSO samochód jasnobrazowe-

go koloru oznaczony nume-

rem 1, stoi już po odbyciu próbnych jazd. Na przodzie maski

widnieje srebrzysty znak M20 FSO, a po bokach maski

napisy »Warszawa«. Miękkie

siedzenia wybite są beżowym

materiałem.

Już za dwa dni rozpocznie

się seryjny, taśmowy montaż

tych pięknych wozów. Narodzi

się nowa gałąź produkcji w

Polisce.

Obowiązkiem GRN jest dopilnować planowego przebiegu skupu ziemiopłodów i wpłat należności finansowych

Pomagać gromadom w ich trudnościach — surowo karać opornych i opieszających

Tychowo 108 proc. — a Wełkówko 8 proc.

Gromada Tychowo w pow. białogardzkim wykonała swój plan sprzedaży ziemiopłodów w 108 proc. Gromada Wełkówko —zaledwie w 8 proc. Gromada Lubianka, oddalona od punktu skupu o 18 km ma trudności w przewiezieniu ziemiopłodów do GS.

Gminna Rada Narodowa w Tychowie niedostatecznie więc czuwa nad tym, aby na terenie jej gminy realizacja zobowiązań wsi wobec Państwa przebiegała sprawnie. Za mało interesuje się bolączkami i trudnościami poszczególnych gromad. GRN winna więc szczególną uwagę zwrócić na Wełkówko i inne gromady, które niedostatecznie wywiązują się ze swych obowiązków,

oraz — pomagać takim gromadom jak Lubianka.

ŁOSINO NA SZARYM KOŃCU

Mieszkańcy gromady Łosino w gminie Kobylnica (pow. słupski) za wyjątkiem ob. ob. Stefana Mazurka, Kazimierza Szczerwickiego, Seweryna Farnicza i Stanisława Ruske dotychczas jeszcze nie zapłacili podatku gruntowego ani SFOR-u, nie wykonali również swojego planu sprzedaży zboża i ziemiopłodów. A przecież gromada Łosino ma wszelkie warunki ku temu, żeby na leżycie wywiązać się z obowiązków wobec Państwa.

Dzieje się tak dlatego, że wśród chłopów tej gromady w ogóle nie prowadzi się pracy uświadamiającej.

Gminna Rada Narodowa w Kobylnicy winna wreszcie przypomnieć sobie o Łosnicy i zastosować o to, żeby i ta gromada wypełniła wszystkie swoje obywatelskie powinności.

SPÓŁDZIELNIA PRODUKCYJNA SEPÓLNO WIELKIE — PRZODUJE

RZS Sepólno Wielkie w pow. miasteczkim zameldował, że wypełnił wszystkie powinności wobec Ludowego Państwa. Roczny plan skupu zboża został wykonany do dnia 30 października. Plan sprzedaży ziemiopłodów jadalnych również wykonano do dnia 26 października. Oprócz tego członkowie spółdzielni sprzedali znaczne ilości ziemiopłodów ze swych działek przyzagrodowych. Uregulowano wszelkie należności finansowe, a plan kontraktacji trzody chlewnej wykonano w 128 proc.

...A W RZS SIECIEMINO — GORZEJ

Na zaplanowane 800 kwintali ziemiopłodów spółdzielcy z Sieciemina (pow. sławieński) sprzedali dotychczas tylko 35 ton, ponieważ nie nadają się do wykopki. Nie nadają się do części dlatego, że niektórzy nieuświadomieni członkowie nawet w takim »gorącym« okresie jak wykopki nie wychodzą do pracy a w pewnej mie-

rze również dlatego, że PRN w Siawnie nie zorganizowała należycie pomocy w wykopkach wszystkim spółdzielcom powiatu sławieńskiego. Dlatego spółdzielcy stwierdzili, że dopiero do dnia 10 listopada

Robotnicy, chłopci i młodzież województwa koszalińskiego czczą pracą 34-tą Rocznicę Rewolucji Październikowej

WIELE załóg zakładów produkcyjnych w województwie koszalińskim postawiło przed sobą ambitne zadanie wykonania swych zobowiązań przed 34-tą Rocznicą Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Jak nas informuje korespondent ze Szczecinka, Zygmun Grzechnik, wiele zakładów Szczecińskiego Rejonu Przemysłu Leśnego wykonało Czyn Październikowy. I tak o zrealizowaniu podjętych zobowiązań w dniu 1 listopada zameldowali pracownicy tartaku w Czaplisku, Jastrowiu, Złotowie i Nowej Świętej. Zakłady te wykonały w ramach Czynu roczne plany produkcji. Spośród załóg tartaku w Czaplisku w wykonywaniu zobowiązań wyróżnili się pracujący w składzie surowca tow. Franciszek Feleczak, dwukrotnie wyróżniony za swe osiągnięcia Odznaką Przdownika Pracy, tow. Jan Malec, traktowy tow. Bronisław Szmulkiewicz, wyrażający przeciętnie 130 proc. normy i tow. Edmund Gwizdała.

W tartaku w Jastrowiu na wyróżnienie w realizacji Czynu Październikowego zasłużyli tow. Bolesław Chrzastowski, wahałarz, tow. Jan Król, wyrabiający przeciętnie 140 proc. normy oraz traktowy tow. Bronisław Wróbel, który osiąga w pracy 130 proc. normy.

O całkowitym wykonaniu zobowiązań dla uczczenia 34-tej Rocznic Rewolucji Październikowej zameldowali również pracownicy tartaku w Krosinie, którzy wykonali remonty maszyn i urządzeń tartacznych i zmontowali; uzbrojenie składu surowca. Podczas realizacji tych prac na czoło wysunęli się: traktowy Edmund Kamiński i tow. Mieczysław Kucharczyk.

W podejmowaniu i realizacji zobowiązań bierze również czyn

WIEDŃ PAP. W sobotę odbyła się w godzinach popołudniowych w Wiedniu wspaniała manifestacja mas pracujących stolicy austriackiej z okazji obrad Światowej Rady Pokoju. W manifestacji wzięło udział około 100.000 osób.

W imieniu mas pracujących Austrii powitał członków Światowej Rady Pokoju deputowany Ernst Fischer. Zgromadzonych manifestantów powitał wiceprzewodniczący Burza Światowej Rady Pokoju Pietro Nenni.

— Ruch obrońców pokoju — stwierdza mówca — jest tak potężną siłą, że może on przeszkodzić wybuchowi nowej wojny. Obecna sesja Światowej Rady Pokoju nakreśliła dlań drogę zachowania i utrwalenia pokoju.

Następnie zabrał głos Kuo Mo-ko, który powitał demonstrantów w imieniu 475 milio nowego narodu chińskiego.

Powrót delegacji polskiej z Pekinu

WARSZAWA PAP. Dnia 3 bm. powróciła z Pekinu do Warszawy pod kierownictwem Jerzego Putramenta delegacja polskich organizacji społecznych, która brała udział w obchodzie Święta Narodowego Chińskiej Republiki Ludowej.

Delegację witali przedstawiciele KC PZPR, organizacji społecznych i MSZ.

Na lotnisku był obecny ambasador Chińskiej Republiki Ludowej, Peng Ming-chih.

Pochód manifestujących trwał około 2 godzin. Na czele pochodu kroczyły pocztą sztandarowe Wolnej Młodzieży Austriackiej, następnie rozpoczął się przemarsz manifestantów.

Manifestacja była potężnym wyrazem woli walki o pokój austriackich mas pracujących.

Delegacja koreańsko-chińska odrzuca absurdalne żądanie Amerykanów

PEKIN (PAP). Agencja Nowych Chin donosi, że na 16-tym posiedzeniu podkomisji w sprawie ustalenia linii demarkacyjnej, Amerykanie w dalszym ciągu wysuwali absurdalne żądania, aby wojska ludowe wycofały się z Kaesongu.

Delegacja ludowa złożyła sta nowcze oświadczenie, że to nie uzasadnione żądanie nie może być wzięte pod uwagę i dlatego nie może być nigdy zaakceptowane przez stronę ludową.

Następne posiedzenie podkomisji odbędzie się w poniedziałek.

Delegacja polska na VI sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ

udała się do Paryża

WARSZAWA PAP. W dniu 3 bm. odleciała z Warszawy udając się do Paryża, delegacja polska na VI Sesję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych pod przewodnictwem wiceministra Spraw Zagranicznych Stefana Wierbińskiego.

Delegację żegnali na lotnisku: minister Spraw Zagranicznych dr Stanisław Skrzyszewski, dyrektor Gabinetu Prezesa Rady Ministrów mgr. Antoni Adamowicz oraz wysłali urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Na lotnisku obecny był również chargé d'affaires Francji pan Gerard Raoul — Duval.

Sila naszej agitacji — sila sojuszu robotniczo-chłopskiego

WIELE razy był u mnie w tych dniach tow. Kaczanowski, aby przekonać mnie, że winienem sprzedać Państwu zboże. Przyznaję: trochę ociągałem się ze sprzedażą zboża, nie zupełnie rozumiałem wszystko... A on cierpliwie rozmawiał ze mną. Przekonywał również moją żonę. Przypominał nam, jak żyliśmy przed wojną i teraz, wykazywał, że Polsce Ludowej ja i miliony biednych chłopów zawdzięczamy tę zmianę na lepsze. Przekonał nas. Wykonałem swój plan — opowiada chłop z gr. Tapadły (gm. Brojce pow. Gryfice), ob. Marlen Węcliewicz. A soty ob. Pletkiewicz dodaje:

— Tak, on dopiero wytłumaczył nam, że sprzedając zboże Państwu — robimy to i dla siebie. Teraz rozumiemy. Kaczanowski, przodujący robotnika Państwowego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Szczecinie i aktywista, składowała na gminę Brojce partia, aby pomógł tamtejszym chłopom w zrozumieniu, na czym polega istota sojuszu robotniczo - chłopskiego i jakie obowiązki wobec niego mają pracujący chłop. Robotnik Kaczanowski dobrze wypełnia poruczenie partii i klasy robotniczej: cierpliwą pracą uświadamiającą potrafił wykazać chłopom, że ich własny interes wymaga wywiązania się ze wszystkich obowiązków wobec Państwa, wymaga umocnienia sojuszu robotniczo - chłopskiego i zdruzgotania kulacko - spekulanckiej spójni. Gromada Tapadły jedna z pierwszych w całym powiecie wywiązała się ze wszystkich obowiązków wobec Państwa.

PRZED silą naszej pracy i naszej agitacji nie ostoł się żadne imperialistyczne i kulackie kłamstwo. Korzyści sojuszu robotniczo - chłopskiego są tak wielkie, utrwalanie go i pogłębianie tak niezbędne dla zabezpieczenia naszego budownictwa, dla dalszego pomnożenia osiągnięć mas pracujących naszego kraju, że przekonywują one każdego malarolnego i średniolowego chłopca, który pod wpływem naszej argumentacji coraz lepiej rozumie, jakie obowiązki na niego nakłada sojusz robotniczo - chłopski.

Uchyla się od wykonania swoich zobowiązań wobec Państwa przede wszystkim bogacz wiejski, kulak. Są jednak zwalacze wśród średniolowych chłopów tacy, co ulegają kulackiej propagandzie. Zadaniem obecnej akcji na wsi jest (DOKONCZENIE NA STR. 2)

Coraz więcej gromad i gmin melduje o wykonaniu planów rocznych skupu zboża, ziemiopłodów i zobowiązań finansowych

Kołobrzeg: Chłopi gminy Gościno sprzedali dla miast

zamiat zaplanowanych 103 ton — 168 ton ziemiopłodów. Jesienny plan sprzedaży ziemiopłodów wykonały gminy Ryman i Wnorowo. Ryman sprzedał 567 ton ziemiopłodów, podczas gdy plan sprzedaży przewidywał 420 ton, a Wnorowo odwoziło 22 tony ponad plan.

Podobnie w gminie Kołobrzeg — Miasto zrealizowało plan kontraktacji trzody chlewnej na II kwartał prawie trzykrotnie.

Przodującą gromadą w skupie zboża jest Karłino, które dotychczas wywiązało się z planu rocznego w 99,8 proc. Słupsk: Gromada Żelkówko (gmina Żelki) przoduje we wszystkich akcjach. Roczny plan skupu zboża chłopcy wykonali dotychczas w 98 proc., sprzedaży ziemiopłodów w 100 proc. i uregulowali podatek gruntowy i SFOR również w 100 proc.

W 100 proc. wywiązała się gromada Miłno z obowiązku płacenia podatku gruntowego i SFOR oraz z rocznego planu skupu zboża i sprzedaży ziemiopłodów.

Szczecinek: Chłopi z gromady Łysinin odstawili w 100 proc. zakontraktowane ilości ziemiopłodów przemysłowych. Ze względu na dobre plony chłopcy zobowiązali się dodatkowo odstać jeszcze czterokrotną ilość ziemiopłodów przemysłowych ponad plan.

O POKÓJ, DEMOKRACJĘ I SOCJALIZM

Bolesław Bierut

*Przewodniczący Komitetu Centralnego
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej*

PRZEZ długie, długie wieki w społeczeństwach złożonych z klas antagonistycznych masy pracujące i najbiedsi, światli ludzie, wybiegający myślą naprzód — marzyli o no wym, lepszym, sprawiedliwym ustroju społecznym. Walczyli z brutalnym wyzyskiem i tyranią klas panujących nad prostym ludem pracującym i marzyli o ustroju, w którym człowiek pracy będzie pełnoprawnym gospodarzem, w którym znikną dzikie przesady i posiew nienawiści rasowej i narodowej.

Przez długie, długie wieki o wcielenie w życie tych najszlachetniejszych ideałów ludzkich toczyła się nieustanna, uporczywa — choć jakże często bezskuteczna — walka, dławiona krwawo i bezlitośnie przez wyzyskiwaczy i tyranów, broniących zasady wyzysku człowieka przez człowieka, zasady ucisku narodu pokonanego przez naród panujący.

Dopiero Rewolucja Październikowa otworzyła ludzkości nową epokę rozwoju, zapewniając po raz pierwszy w dziejach prawie zwycięstwo ideałów ludzkich, które oznaczają wyzwolenie człowieka raz na zawsze z przemocy wyzyskiwaczy, które oznaczają otwarcie wolnej i twórczej drogi dla przeobrażającego świat, przyrodę i samego człowieka myśli i pracy ludzkiej.

34 lata osiągnięć historycznych Rewolucji Październikowej — to niezaprzeczalny jawni i widoczny dla wszystkich uczciwych ludzi, nie zatrutych jadem imperialistycznym, nowy, wielki, epokowy proces rozwoju nieograniczonych możliwości twórczych człowieka, wyzwolenie z kajd wyzysku i wyzwalających go odwiecznych krajdów starczy, antagonistycznych stosunków społecznych.

Wśród tych osiągnięć szczególnego wyrazu nabiera w obecnej sytuacji światowej, wypływającej z jej tła szczególnie jasna, świetlana linia stałowa, zasada pokoju i braterskiej przyjaźni między narodami, urzeczywistniana w trwałym i niezłomnym przez wielkie państwo proletariackie od chwili jego powstania. W oparciu o tę wspólną, życiodajną i twórczą zasadę ideologii marksizmu-leninizmu i polityki stałowskiej rozwinięta i rozwijana jest dziś życie wielu narodów, które dzięki zwycięstwu i osiągnięciom Wielkiej Rewolucji Październikowej zdobyły możność budowania nowego życia w oparciu o braterstwo i przyjaźń, wzajemne współdziałanie woli i przyjaźni.

O GROMNY jest zasieg przeobrażeń, jakie dokonały się w ciągu kilkuletniego zaledwie okresu w warunkach życia i rozwoju narodu polskiego w oparciu o pomoc i przyjaźń wielkiego Związku Radzieckiego. W oparciu o nieocenioną troskę Wielkiego Stalina.

Naród polski zrzucił jarzmo rządów burżuazyjno-obszarniczych, wydobył się zdecydowanie i na zawsze z dawnej nie-mocy, stanął mocno na nogach, rozwijał nowe siły twórcze i buduje dziś pomyślnie wspaniałe zrebry nowego, sprawiedliwego, socjalistycznego ustroju społecznego. Biorąc przykład i czerpiąc naukę z osiągnięć i doświadczeń swego wielkiego sąsiada, korzystając z jego ofiarnej i bezinteresownej pomocy, przyswajając sobie idee marksistowsko-leninowskie — naród polski kształtuje swój los w nowych, sprawiedliwych granicach i po raz pierwszy w swej historii opiera swoje wspólne życie z wszystkimi sąsiadami krajami na zasadach przyjaźni i współpracy.

Polska przedwojenna znajdowała się w stosunkach nieprzyjaznych lub wręcz wrogich ze wszystkimi sąsiadami. Wewnętrzne stosunki w kraju cechowała podówczas m. in. ostra walka narodowościowa. Prawie jedną trzecią ludności przedwo-

jednego państwa polskiego stanowiły tzw. mniejszości narodowe — ukraińska, białoruska, żydowska, litewska, wobec których ówczesne rządy faszystowskie stosowały wielorakie formy ucisku, bezprawia i gwałtu. Nienawiść panującej reakcji wobec ZSRR była osią polityki rządów pilsudczyzny. Jej źródłem była nienasycona żądza zysków na drodze coraz bezwzględniejszego wyzysku polskich mas pracujących na drodze podbojów na Wschodzie. Źródłem tej nienawiści był lęk o utratę swoich przywilejów, był strach burżuazji polskiej przed rewolucyjnymi dążeniami polskich mas pracujących, przed ich walką z wyzyskiem klas obszarniczo-kapitałistycznych oraz z uciskiem i terrorem faszystowskiego państwa. Polityka i ideologia faszystowska rządów pilsudczyzny — po przez ich sojusz z agresywnymi państwami faszystowskimi — doprowadziła kraj do zguby, oddając go na pastwę hordom hitlerowskim.

Z katastrofy tej wydrżnięte dopiero Polskę historyczne zwycięstwo Armii Radzieckiej. Wyzwolenie narodowe i społeczne, osiągnięte dzięki temu zwycięstwu, otworzyło nową epokę w dziejach narodu polskiego. Odtąd naród nasz, rozwijając swe siły twórcze, budując nowe, wielokrotnie silniejszą i trwałą podstawę swego bytu gospodarczego i kulturalnego, krocząc z wiarą i nieugięte w szeregi wielkiego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, któremu przewodzi Związek Radziecki.

Nowy, wyższy typ stosunków społecznych, którego istotą jest zniesienie wyzysku człowieka przez człowieka i odpowiadająca tej zasadzie naczelnej nowa, wyższa i zasadniczo odmienna od stosunków w świecie kapitalistycznym charakter stosunków między narodami, którego istotą jest przyjaźń, braterska współpraca i pomoc wzajemna — oto nierozdzielna spójnia, łącząca dziś narody ZSRR i krajów demokracji ludowej. Nie ma i nie może być późniejszej, trwalszej, bardziej niezawodnej i niepokonanej spójni nad tę spójnię ideałową, której podstawą jest przyjaźń i braterstwo narodów budujących socjalizm i broniących pokoju.

Nigdy — nawet w najbardziej skomplikowanych sytuacjach międzynarodowych — partia Lenina i Stalina nie za-wiodła nadziei narodów, walczących o swą wolność, ich broniących swych interesów na rodowych przed zachłannością imperialistów. Idea nowego, przyjaźnego i równoprawnego współżycia narodów stanowi najistotniejszą treść polityki i ideologii ZSRR oraz krajów, które wstąpiły dzięki jego braterskiej pomocy na drogę budownictwa socjalistycznego.

"Nie może być wolny żaden naród, który uciska inne narody" — oto podstawowa marksistowsko-leninowska maksyma ideologiczna, konsekwentnie realizowana przez wodzów Wielkiej Rewolucji Październikowej na przestrzeni całego okresu historycznego od powstania partii bolszewickiej aż do jej pełnego zwycięstwa w budownictwie socjalizmu. Niezłomna i niepodważalna jest siła i energia przejawiająca się w walce z oportunistycznymi przywódcami II Międzynarodówki, w walce z ich nacjonalistyczno-szowinistyczną postawą, która była źródłem rozbitcia jednolitego ruchu robotniczego, w walce ze zdrajcami, którzy tyle razy wysługiwali się haniebnym imperialistom, pomagając im rozpętwać krwawe wojny w celu ujarznienia innych narodów.

Dopiero zwycięstwo Rewolucji Październikowej stało się wielkim przełomem w życiu narodów świata, dając wzór nowych stosunków między narodami, stosunków, opartych na wzajemnym zaufaniu i braterskiej współpracy, obalając legendę, że jedyną metodą wyzwolenia narodów uciskanych jest metoda burżuazyjnego nacjonalizmu.

"Jednym z najważniejszych wyników Rewolucji Październikowej — wskazuje towarzystwo Stalin — jest fakt, że za-dala ona tej legendzie ciasno śmiertelną, wykazując w praktyce możliwość i celowość proletariackiej, międzynarodowej metody wyzwolenia narodów uciskanych, jako jedyniej słusznej metody, wykazując w praktyce możliwość i celowość braterskiego sojuszu robotników i chłopów najbardziej różnych narodów na zasadzie dobrowolności i międzynarodowości".

W imię międzynarodowej idei wyzwolenia Armia Radziecka dzięki historycznemu zwycięstwu nad hitleryzmem i japońskim imperializmem wniosła swój decydujący wkład do sprawy odzyskania wolności przez narody szeregu krajów Europy i Azji.

W jakikolwiek sposób usiłowałaby szkłować życie narodów ZSRR i krajów demokracji ludowej wrota i bezwzględna propaganda imperialistyczna — nie jest ona w stanie ukryć przed światem faktu potężnego i szybkiego rozwoju gospodarczego i kulturalnego wszystkich tych narodów, faktu rozwijających się między nimi nowych stosunków, opartych na braterskiej współpracy i przyjaźni, na wzajemnym poszanowaniu i równouprawnieniu.

W SPÓŁPRACIE, sojusz i braterska przyjaźń między ZSRR a krajami demokracji ludowej wyraża zasadniczą zgodność ustrojową tych państw, wyraża zarazem zgodność woli i dążeń narodów, reprezentowanych przez te państwa. Stało się to możliwe dzięki zwycięstwu klasy robotniczej w tych krajach.

Narodów ZSRR i krajów demokracji ludowej kroczą pod jednym wspólnym sztandarem, są głęboko patriotyczne, a zarazem przepojone duchem konsekwentnego, proletariackiego międzynarodowości.

Dzięki pomocy ZSRR, dzięki doświadczeniom WKP(b), dzięki radom i wskazaniom towarzysza Stalina narody krajów demokracji ludowej realizują politykę socjalistycznego uprzedmiotowienia kraju i socjalistycznej przebudowy wsi oraz pogłębiają u siebie proces rewolucji kulturalnej; partie marksistowsko-leninowskie tych krajów umacniają się i hartują ideologicznie.

Umowy, układy i porozumienia zawarte między rządami krajów bloku antyimperialistycznego wyrażają wolę ich narodów, odpowiadała bieżącym i historycznym interesom tych narodów. Są to bowiem rządy wyrażające suwerenną wolę narodu, są to kraje, gdzie zasada zwierzchnictwa narodu w rządzeniu państwem jest w pełni realizowana. Dlatego umowy te i układy nie są skierowane przeciwko żadnemu narodowi, oparte są na trwałym fundamencie, dlatego też przeważają się do jeszcze potężniejszego zjednoczenia wiozów przyjaźni i braterstwa między tymi krajami.

Całkowicie przeciwny obraz widzimy w obozie imperialistycznym.

Tu — pakt i układy mają cele agresywne, napastnicze, grabieżcze, skierowane są w istocie przeciwko zarówno przeciwko interesom własnych narodów jak i innych narodów. Pakty między imperialistami są w zasadzie wyrazem lęku i sprzeczności, wyrazem tendencji osłabienia i ujarznienia partnera. Rządy państw imperialistycznych nie wyrażają suwerennych praw i woli swych narodów, przeciwnie — działają wbrew ich interesom i dążeniom, toteż układy

między nimi nie są układami zawartymi w imieniu tych narodów. Pakty atlantyckie i im podobne, „obronne“ pakt agresorów wojennych nie są paktami narodów, lecz paktami najbardziej agresywnych grup imperialistycznych, tuczących się na krwi milionów.

Jednolitość i zgodność polityki ZSRR i państw demokracji ludowej na arenie międzynarodowej wynika ze zwycięstwa ideologii proletariackiej w tych krajach, wynika z zasadniczej zgodności ustrojowej tych państw, wynika właśnie z tego, że rządy tych państw wyrażają wolę swych narodów: zachowania i obrony pokoju. W tej polityce nie ma i nie może być żadnych momentów agresji czy zaboboczeń, żadnych momentów wrogoci w stosunku do jakiegokolwiek narodu. Jest to polityka głęboko narodowa i zarazem głęboko międzynarodowa, jest to polityka wyrażająca pragnienie wielkiego budownictwa pokojowego, ale zarazem wyrażająca wolę umacniania obronności i bezpieczeństwa swych krajów. Wyznaczenie państw obozu pokoju i socjalizmu nad państwami imperialistycznymi wyraża się m. in. w tym, że w przeciwstawieniu do krajów kapitalistycznych, gdzie cała gospodarka przedstawiona jest na tor produkcyjny wojenny, w tych krajach, bez zaniebywania za-gadnień obronności, z dnia na dzień rozwija się i potężnieje budownictwo pokojowe. Jeśli do tego dodać braterską współpracę ekonomiczną, kulturalną i naukową, która cechuje te kraje w odróżnieniu od sprzeczności rozdzielających oboz imperialistyczny, jasne się stanie, że kraje socjalizmu i pokoju nie boją się współzawodnictwa pokojowego, nie dają się też zastraszyć szantażem imperialistycznym.

Od chwili, gdy Polska odrodziła się jako państwo ludowe — demokratyczne, stosunki między ZSRR a Polską stały się stosunkami nowego typu, stosunkami braterstwa i przyjaźni zarówno w dziedzinie gospodarczej, kulturalnej i politycznej umacniania kraju, jak i na arenie międzynarodowej.

Ten nowy, nieznan dotąd typ stosunków między ZSRR a Polską został udokumentowany w historycznym układzie o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy pokojowej polsko-radzieckiej, zawartym 21 kwietnia 1945 r. i oświadczeniu podpisanym przez towarzysza Stalina. Ta niezachwiana przyjaźń między narodami stała się źródłem naszych zwycięstw, jest gwarancją naszej wolności i suwerenności, jest natchnieniem dla polskich mas pracujących, które ludują socjalizm.

P OSTAWE imperialistów i ich przekupnych agentów socjaldemokratycznych czy chrześcijańskich — demokratycznych — demaskuje dziś szczególnie jasnym i stanowiskiem wobec tak istotnego problemu w stosunkach międzynarodowych, jak problem suwerenności państwowej. Należy już do przeszłości okres, gdy burżuazja występowała pod sztandarem obrony interesów narodowych. Dziś — w okresie upadku i gnęcia kapitalizmu — kapitalunka burżuazja krajów zachodnio-europejskich, hordując nadal szowinizm i nacjonalizm, szczując jedne narody przeciwko drugim w imię swych zaboboczych interesów, równocześnie pada płackiem przed amerykańskim imperializmem, coraz jawniej głosi kosmopolityczne teorie, aby

pod tą maską ukryć cynicznie swoją zdradę i rezygnację z suwerenności. W ten sposób rządzące grupy burżuazyjne w krajach zmarszalizowanych zaprzeczają za miske soczewicy swoje narody i depczą zasady niepodległości i suwerenności narodowej, byleby utorować drogę swym amerykańskim mocodawcom, szukającym nową wojnę o panowanie nad światem.

Agentury imperialistyczne są wszędzie antynarodowe i antypatriotyczne. Czyż los narodów Jugosławii nie jest tego jaskrawym przykładem? Piękny ten kraj, omotyany pajęczyną kłamstwa i prowokacji przez klikę Tito — Rankowicza, dziś zakuty już jest w kajdany niewoli imperialistycznej. Jugosławia stała się widownią monstrualnego oszustwa i straszliwej niedolę ludów, które dziś znów zrywają się do walki o swą wolność, przeciw rządowi faszystowskiego terroru i imperialistycznego wyzysku, przeciw przekształceniu Jugosławii w amerykańską bazę wojenną.

Niezbitym dowodem tego, że tylko walka z imperializmem toruje drogę do wolności, jest historyczne zwycięstwo wielkiego narodu chińskiego, które ma olbrzymie znaczenie dla wszystkich młodych pokoi narodów, a przede wszystkim dla narodów Azji.

Ani w Europie, ani w Azji, ani w Afryce, ani w Południowej Ameryce — nigdzie nie da się już ukryć, że wolność narodów i ich sprawiedliwe dążenie do samodzielnego rozwoju, do samostanowienia o swoim losie, nie da się pogodzić z zachłannymi dążeniami państw imperialistycznych — ani z angielskim uciskiem kolonialnym, ani z amerykańskim dążeniem do podboju świata. Wypadki w Iranie i Egipcie, walki w Vietnamie i Indonezji świadczą o pogłębiającym się kryzysie całego systemu kolonialnego.

Bohaterska walka narodu koreańskiego, który tak dzielnie stawia czoło obcej inwazji, jest dowodem tego, że walka wyzwolenia oparta o siły postępu jest niezwycięzona.

Wszyscy ludzie młodzi pokoi witać walkę demokratycznych sił w Niemczech o jedność Niemiec na bazie utrwalenia pokoju i demokracji, przeciw odrodzeniu hitleryzmu i prusactwa, przeciw amerykańkacji i remilitaryzacji Niemiec, która — jak uczy doświadczenie historyczne — zagrożać musi wszystkim narodom Europy.

Na straży pokoju i suwerenności narodów państwo radzieckie stoi niezłomnie od pierwszego dnia zwycięskiej rewolucji proletariackiej. 7 listopada 1917 roku władza radziecka w wezwaniu skierowanym do robotników, żołnierzy i chłopów proklamowała, że „przedłoży natychmiastowy demokratyczny pokój wszystkim narodom“. Następnego dnia II Ogólnorosyjski Zjazd Rad przyjmując leninowski dekret o pokoju — „pokoju bez aneksji i bez kontrybucji“.

W ciągu całego swego istnienia Związek Radziecki konsekwentnie łączył walkę o swoją suwerenność i niezależność, o swoje bezpieczeństwo i niepodległość z walką o suwerenność i wolność dla wszystkich narodów i ludów świata.

W tym tkwi głęboki międzynarodowy socjalistyczny sens zasady suwerenności. Państwa demokracji ludowej, państwa typu socjalistycznego, państwa wyzwolone z kajd imperializmu, dzięki pomocy i poparciu ZSRR umacniają

swoją suwerenność, broniąc konsekwentnie zasady suwerenności i niezależności innych państw i narodów.

Narody Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej świadome są tego, że nie wolno odrywać walki o umocnienie i utrwalenie swego bytu niepodległego od walki o suwerenność i niezależność wszystkich narodów. Świadomość, że ZSRR i kraje demokracji ludowej są ostoją ich niepodległego bytu, dociera coraz bardziej do narodów świata.

Imperialistycznym konceptem „rządu światowego“, „Zjednoczonych Stanów Świata“ itp. różnym teoryjkom „szkodliwości“ suwerenności narodowej my przeciwstawiamy ideę braterskiej walki narodów o suwerenność i niepodległość „był, zasadę „narodów suwerennych i wszystkie narody równouprawnione“ (Stalin).

Walka o suwerenność narodów — to walka o pokrzyżowanie agresywnych, imperialistycznych planów monopolistów amerykańskich, którzy dążąc do podboju Europy, do podboju świata, coraz bardziej forsują poglądy o konieczności likwidacji suwerenności państwowej.

W obecnym okresie walka o suwerenność narodową wiąże się nierozdzielnie z walką o pokój, przeciwko agresji imperialistycznej. Ta więc ogromnie potęguje się zarówno walki o pokój jak i walki o suwerenność i niezależność państw i narodów.

O BÓZ socjalizmu i demokracji — to obóz walki o pokój międzynarodowy, o niezależność i wolność narodów; obóz imperializmu i reakcji — to obóz wojny i ujarznienia narodów. Nigdy też tak dobitnie jak dziś nie spłyły się w trójdzielne hasła: **pokój, niepodległość, socjalizm**. Biorąc przewodnikiem i najbardziej konsekwentnym bojownikiem w walce o pokój i niepodległość narodów jest państwo zwycięskiego socjalizmu, są kraje budujące się socjalizm, jest klasa robotnicza i partie komunistyczne w państwach kapitalistycznych. Biorąc najpotężniejszym bastionem walki o pokój i wolność narodów jest kraj Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, a jego Wódz — sztandarem i natchnieniem tej walki. Socjalizm — to pokój, socjalizm — to suwerenność i niepodległość narodów, socjalizm — to obalenie panowania kapitalistów. Ta prawda staje się własnością setek milionów prostych ludzi na całym świecie. Prawda ta ze szczególną siłą ujawnia się w Rocznicę Wielkiego Października, gdy ludy świata zwracają swój wzrok ku Moskwie — ku stolicy socjalizmu i pokoju.

Coraz więcej ludzi nabiera przekonania, że podżegacze wojny dlatego pienią się z nie-nawidzi, rzucają gromy na ZSRR, że wielki kraj zwycięskiego socjalizmu jest dla nich przeszkodą w podboju i ujarz-mieniu świata, że jest niezwy-ciejoną twierdzą w walce o bo-kołowe współżycie między na-rodami na zasadach równych praw i wzajemnego poszanowa-nia swej suwerenności. Dla tego obchód 34 Rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, będąc wyrazem międzynarodowej solidarności klasy robotniczej, jest równocześnie wyrazem braterskiej solidarności narodów walczących o pokój, solidarności, która jest rękojmią zwycięstwa.

„O trwały pokój, o demokrację ludową!“ nr 44 (156).

Idee październikowe

34 LATA temu proletariats rosyjski odniósł decydujące zwycięstwo nad burżuazją. Było to zwycięstwo nie tylko proletariatu rosyjskiego. Wielka Rewolucja Październikowa przerwała tańce imperia-listycznego wyzysku i ucisku na jednej szóstej części świata. Ustanowiła pierwszą zwycięską dyktaturę proletariatu, stworzyła nową epokę w dziejach ludzkości, epokę rewolucji socjalistycznej.

Rewolucja Październikowa nie była pierwszą w dziejach ludzkości rewolucją społeczną. Ale dotychczasowe rewolucje, jak np. rewolucje burżuazyjne XVIII wieku, kończyły się zawsze przejęciem władzy z rąk jednych wyzyskiwanych przez nowych ciemnych.

Jedynie proletariats jest ta klasa, która wyzwalała siebie, znosi jednocześnie wszelki wyzysk w społeczeństwie. Proletariats bowiem, nie posiadając nic poza swą twórczą zdolnością do pracy, jest grabieżem ostatniej klasy posiadaczy środków produkcji — kapitalistów. Proletariats on za sobą wszystkich ludzi pracy w walce o zbudowanie nowego, bezklasowego społeczeństwa socjalistycznego.

Rewolucja Październikowa pokazała, wyzwyskanywaniem całego świata drogę walki o obalenie władzy kapitalizmu, wykreślenie strategii, taktykę proletariatu w tej walce. Rewolucja Październikowa przetworzyła idee socjalizmu z marzenia w rzeczywistość. I na tym polega jej niezmożona siła. „Bez rewolucyjnej teorii nie ma ruchu rewolucyjnego” — mówił Lenin — i odwrotnie „teoria staje się bezprzedmiotowa, jeśli nie jest związana z praktyką”.

Jakie założenia teoretyczne i hasła programowe wytyczały drogę walki zwycięstwa Rewolucji Październikowej? Już w kwietniu 1917 roku, w słynnych tezach zatwierdzonych przez Konferencję Kwieńtową partii bolszewickiej, Lenin nakreślił program działania rewolucji socjalistycznej. Był to plan przejścia od lutowej rewolucji, która po obaleniu caratu oddała władzę w ręce burżuazji, do rewolucji socjalistycznej, która miała obalić władzę kapitalizmu i na jej miejsce ustanowić dyktaturę proletariatu, tj. władzę proletariatu i pracującego chłopstwa w postaci Republiki Rad.

W tym programie mieściła się teza nauki Lenina — Stalina o formie państwa w okresie przejściowym od kapitalizmu do socjalizmu. Miała to być władza, która zapewni proletariacką demokrację, wyrażającą się w dyktaturze sprawowanej w interesie większości społeczeństwa nad garstką obalonych wyzyskiwaczy, usiłujących przywrócić swe panowanie.

„Dyktatura proletariatu — uczył Lenin — jest to szczególne forma sojuszu klasowego między proletariatem, a wanguardą ludu pracującego i licznymi nieproletariackimi warstwami ludu pracującego (drebniomieszczaństwo, drobni posiadacze, chłopstwo, inteligencja itd.) lub ich większość, sojuszu przeciw kapitalizmowi, sojuszu mającego na celu obalenie kapitalizmu, całkowite zderzenie oporu burżuazji i prób restauracji z jej strony, sojuszu mającego na celu ostateczne stworzenie i utrwalenie socjalizmu”. (J. Stalin, Zagadnienia leninizmu, Str. 81, Wyd. „Książka” 1948 r.).

Te nauki Lenina, urzeczywistnione przez Rewolucję Październikową, stały się pod-

walną władzy proletariatu w krajach demokracji ludowej, w tej liczbie i w Polsce.

Zgodnie z leninowską teorią, wskazującą, że przejście od kapitalizmu do socjalizmu może się odbywać w różnorodnych formach politycznych, lecz istotą rzeczy musi pozostać dyktatura proletariatu, tj. władza klasy robotniczej sprawowana w sojuszu z chłopstwem pracującym, stworzyliśmy w naszym kraju władzę ludową jako swoistą formę dyktatury proletariatu. Reakujemy sojusz robotniczo-chłopski, który jest podstawą budowy społeczeństwa socjalistycznego.

Dруга kapitalna teza teoretyczna Lenina i Stalina, która zwyciężyła w pełni w Rewolucji Październikowej — to odkrycie na gruncie nierównego miernego rozwoju krajów kapitalistycznych w epoce imperializmu, prawa o możliwości zwycięstwa socjalizmu początkowo w kilku, a nawet w jednym z osobna wziętym kraju.

„Nie jest wykluczona możliwość — mówił towarzysz Stalin w lipcu 1917 r. — że właśnie Rosja będzie krajem, który utworzy drogę do socjalizmu... Należy odrzucić przestarzały pogląd, jakoby tylko Europa mogła wskazać nam drogę. Istnieje marksizm dogmatyczny i marksizm twórczy. Ja stoję na gruncie tego ostatniego”. (Historia WKP(b), str. 223).

O ten twórczy marksizm, dający wiarę i siłę do walki o zwycięstwo, trzeba było stoczyć bój z mieniszewikami i innymi zdrajcami ruchu robotniczego, którzy dowodzili, że rewolucja socjalistyczna jest niemożliwa bez uprzedniego obalenia burżuazji w krajach zachodnich.

Praktyka budownictwa socjalistycznego i budowy komunizmu przyniosła triumf twórczej teorii Lenina i Stalina, przypisując bankructwo zdrajców klasy robotniczej, którzy, osłaniając się marksizmem dogmatycznym, usiłowali obrócić wstecz koło historii. Dzięki przywołaniu sobie teorii proletariatu polski mógł w oparciu o pomoc Związku Radzieckiego obalić władzę kapitalizmu i przystąpić do budowy socjalizmu w naszej Ojczyźnie.

Jedną z głównych idei Października, które skupiły miliony mas wokół partii bolszewickiej, była idea walki o

pokój. Wojna — to wróg budowy społeczeństwa socjalistycznego. Jednym z pierwszych dekretych zwycięskiej władzy Rad był dekret o pokoju.

Walka o pokój łączyła się nierozdzielnie ze stanowiskiem partii bolszewickiej w kwestii narodowej. Lenin i Stalin uczyli proletariats, że nie może być wolny naród uciskający inne narody.

Rewolucja Październikowa skupia wokół swojej walki narody uciskane przez carat i zapewniła sobie sympatie narodów kolonialnych i zależnych od mocarstw imperialistycznych. Realizacja teorii Lenina i Stalina w kwestii narodowej sprawiła, że Polska otrzymała dwukrotnie niepodległość z rąk zwycięskiego proletariatu rosyjskiego.

Urzeczywistnienie idei i założeń teoretycznych Rewolucji Październikowej możliwe było dzięki temu, że na czele bohaterskiego proletariatu rosyjskiego stała partia bolszewicka, stworzona i kierowana przez Lenina i Stalina, partia nowego typu, partia wielkich dowodzących rewolucyjnych i niezłomnego hartu, partia związana na śmierć i życie z masami pracującymi.

Niełatwa była droga Października. Trzeba było przede wszystkim zdemaskować i zwyciężyć partię ugodową i oportunistów we własnych szeregach, którzy usiłowali podłożyć klody pod nogi zwycięsko-

maszerującej naprzód rewolucji.

Trzeba było na własnym doświadczeniu mas przekonać je o słuszności hasła partii bolszewickiej. Zadania tego dokonała partia bolszewicka w ciągu 8 miesięcy od rewolucji lutowej. Dokonała dlatego, że nigdy nie traciła wiary w masę i w cel, do którego te masy prowadziła, dlatego, że potrafiła przeć nieustannie naprzód, nie oglądając się na żadne przeszkody i trudności piętrzące się na drodze do celu.

Idee Października umiała ona wcielić w życie, albowiem była „dostatecznie śmiała, aby poprowadzić lud do stanowczego szturmowania i dostatecznie ogłębiona, by usunąć wszystkie i wszelkie skały podwodne na drodze do celu...”. Idee Października zwyciężyły dlatego, że na czele rewolucji stali tacy genialni myśliciele naszej epoki, nieustraszeni wodzowie rewolucji, jakimi byli Lenin i Stalin.

34 lata, które minęły od Rewolucji Październikowej, to lata wielkich zmagania i zwycięstw mas pracujących Związku Radzieckiego, to jednocześnie lata nieustannego marszu naprzód do krajów szczęścia — do komunizmu. W tym marszu uczestniczy dziś i polska klasa robotnicza i nasz naród. Jesteśmy z tego dumni. Triumf Rewolucji Październikowej to nasz triumf. Podnosi on naszą wiarę i energię w walce o pokój i socjalizm.

E. LIDZKA

W ubiegłą niedzielę do przodujących gmin w województwie Szczecińskim wyjechał szereg robotniczych zespołów artystycznych ze Szczecina, które dały tam wstepy dla przodujących rolników. Na zdjęciach widzimy: od góry chłopów przybyłych by obejrzeć występy, do gminy Pelczyce powiat myśliborski, poniżej ogólny widok sali, u dołu zespół „Budowlanych” w czasie występu.

W hucie i gdzie indziej...

Walka o oszczędność musi stać się żelaznym prawem

W okresie wytężonej walki z trudnościami na drodze naszego budownictwa, sprawa oszczędności staje się jednym z podstawowych warunków powodzenia naszego budownictwa.

Nie możemy dziś pozwolić sobie na wiele wydatków i posunięć, na które przedtem patrzyliśmy przez palce. Każda złotówka nadmiernie wydana na administrację, służbowe wyjazdy, reprezentację i materiały biurowe, każdy kilogram roztrwonionego materiału i surowca — to nie tylko zapowiedź finansowych niedomagań w przedsiębiorstwie, ale przede wszystkim wobec całej naszej gospodarki, wobec wielkich zadań Planu Sześcioletniego. Oszczędność w przedsiębiorstwie nie może być tylko wyrazem dobrej woli poszczególnych jednostek — jest surowym nakazem naszego budownictwa.

A jak ta sprawa przedstawi się w naszym województwie? Czy nasze przedsiębiorstwa w pełni realizują tę podstawową zasadę socjalistycznej gospodarki?

Musimy sobie jasno powiedzieć: dużo jeszcze, bardzo dużo musimy zrobić na tym odcinku. Oto np. w hucie „Szczecin” założona ma duże osiągnięcia za równo w zwiększaniu produkcji jak i w obniżaniu jej kosztów. Ale to, co było zadawalające w zeszłym roku lub w pierwszym półroczu bieżącego roku, jest już dziś niewystarczające. I tak np. wydziały pomocnicze huty obsługiwały kiedyś jeden piec (do chwili uruchomienia drugiego w 1949 r.) — i przy tym samym składzie załogi i urządzeń obsługują dziś dwa. Ale i dziś wydziały pomocnicze huty bynajmniej nie są na leżące wykorzystane, a przecież w kosztach robocizny ta nowa cyfra około 40 proc. Wniosek stąd taki: stosunek wydziałów pomocniczych do wydziałów produkcyjnych w hucie jest bezwzględnie niewłaściwy. Wydział remontowy huty mógłby przejąć do obsługi agregat nasiennej cementowni i PMCH, zmniejszając koszty własne huty o wartość świadczonych usług. Przejęcie w swe kompetencje remontów w tych dwóch zakładach, które

szerzej borykają się z trudnościami w tej dziedzinie, dałoby dużo oszczędności wszystkim.

Szczególnie niekorzystnie wpływa na racjonalną gospodarkę finansową w przedsiębiorstwie dnlówkowy system płac, który zniekształca rzeczywiście wkład pracy i powoduje nadmierne koszty. W hucie „Szczecin” normowaniu winny ulec prace maszynistów kranów parowych oraz palaczy przy załadunku kranem koksu na wagony, prace suwnicowych, maszynistów, pracujących przy wyładunku rudy dżwigiem Ganz'a, trymerów ładujących surowce na statek. Usprawnienie procesu technologicznego przy pomocy aparatów rejestrujących przebieg pracy na wielkich piecach pozwoli na dokładne przestrzeganie receptury, a zatem i na dokładną kontrolę zużycia materiałów, surowca, paliwa i energii. Szczególnie wiele usprawnień wymaga w hucie gospodarka materiałowa i na ten odcinek organizacji partyni i kierownictwo zakładu winny sworzyć szczególną uwagę. Jeżeli przyjmemy, że 5 proc. miażdż zgratowanego przez szkodzą w procesie wielkopiecowym to na składowiskach koksu w hucie miałby wynosić 10 — 20 proc. co przeznacza się do zwiększenia zużycia koksu. Oszczędzaniu koksu sprzyja również przestrzeganie ładowności wielkiego pieca oraz utrzymywanie należytej temperatury.

Oto niektóre tylko utajone źródła oszczędności w hucie Szczecin. Nie lepiej przedstawić się sprawa i w innych przedsiębiorstwach. Od wielu miesięcy stoi nieczynny Tartak i Stolarnia Mechaniczna w Różańsku z powodu wad technicznych lokomotywy — a te dwa zakłady dłuższą ulęgą zepsuciu. Poza tym zakład posiada duże ilości odpadków użytkowych nadających się na produkcję skrzynek z drzewa. Wojewódzki Zarząd Przemysłu Terenowego, któremu zakład podlega, nie tylko nie przejął w tym kierunku żadnej inicjatywy — ale pozostał bez odpowiedzi na inicjatywę załogi Tartaku.

W fabryce wózków transportowych „Jangos” zrobiono 200

kółek do tacek o jednym łożysku kulkowym — i wszystkie zostały wybrakowane i wyrzucone. Tak samo leżą bezużytecznie na podwórzu kątownik i do butli. Oto rażące przykłady niedbalstwa w niektórych przedsiębiorstwach, godzące w interesy naszej gospodarki. Jeżeli dopuszcza się do takich faktów, to rzecz jasna nie można wykonać planu obniżki kosztów własnych i dlatego WZPT zamiast planowanej przez władze centralne na rok 1952 obniżki 10 procentowej, planuje „2,8 procenta”.

Walka o oszczędność winna się toczyć na coraz wyższym poziomie przy pomocy bardziej doskonałych metod. Jednym z ważnych elementów tej walki — to wprowadzenie na wzór radziecki tzw. SPOŁECZNYCH

PRZEGLĄDÓW OSZCZĘDNOŚCI. Komisja utworzona spośród kierownictwa zakładu, aktyw partyjnego i związkowego zajęłaby się comiesięcznym przeglądem poszczególnych odcinków pracy, w zakładzie, kontrolowałaby stopień gospodarskiego podjęcia poszczególnych pracowników do sprawy oszczędności i ujawnienia rezerw. Robotnicy otrzymaliby na ręce tzw. osobowe ksiąteczki oszczędnościowe, a wyróżnieni otrzymaliby premię.

Marnotrawstwo i niedbalstwo musi być zlikwidowane. Tego wymaga od nas nasze budownictwo socjalistyczne. Tego wymagają od nas nasze trudności, gdyż dla ich złagodzenia potrzebne są środki finansowe, które sami, z własnej naszej gospodarki, musimy zaoszczędzić.

Notatnik kaitatora wielkiego

Co chłop mógł nabyć za sprzedany żywiec dawniej, a co może nabyć dzisiaj

Tym hodowcom trzody chlewnej, którym się wydaje, że cena płacona przy zakupie za żywiec jest niedostateczna, warto przypomnieć, jak ta cena kalkulowała się dawniej a jak dzisiaj.

Obecna cena za żywiec wynosi średnio 6 zł. za kg., a wzięwszy pod uwagę różne ulgi, które sprzedawca otrzymuje, jak zmniejszenie ilości dostaw żywności, obniżka podatku gruntowego, kredyty itp., to cena ta w rzeczywistości jest wyższa.

Ceny za 1 kg. towarów pierwszej potrzeby ustalone są następująco: sól — 60 gr. mydło — 10 zł, cukier — 5.25 zł, nafta — 1.20, paczka zapalek — 15 gr.

W latach przedwojennych od 1932 — 1937 roku ceny wynosiły za żywiec średnio 70 gr. za kg. Tymczasem ceny towarów wyżej wymienionych wynosiły za kilo: sól — 30 gr., mydło — 1.40, cukier — 1.00, nafta za litr — 50 gr., paczka zapalek — 10 gr.

Chłop za 10 kg. sprzedanego żywca (tzn. za 7 zł) mógł kupić dawniej soli 23 kilo. Dziś za 6 zł może kupić 100 kg.

Mydła dawniej 5 kg. dzisiaj 6 kg.

Cukru „ 7 „ „ 11 „

Cukru „ 7 „ „ 11 „

Nafty „ 14 „ „ 50 litr.

Zapalek „ 70 pacz. „ 400 pacz.

Za plug chłop płacił dawniej 30 zł. i musiał kupić 40 kg. żywca, żeby mógł go kupić. Dziś za plug, który kosztuje 80 zł., wystarczy sprzedać 13 kg. żywca.

Zestawienie to wykazuje, że dzięki rozwojowi przemysłu, dzięki zwiększonej wydajności pracy robotnika chłop może za swoje produkty nabywać znacznie więcej niż dawniej towarów.

B. B.

POMOC WOJSKA W ROBOTACH ROLNYCH

Żołnierze wydatnie przyczyniają się do przyspieszenia jesiennych prac w Państwowych Gospodarstwach Rolnych.

Na zdjęciu: Grupa podchorążych przy zbiorach buraków w PGR Kleńki. Pierwszy od lewej: przewodnik wykształcenia, kpr. podch. Jan Baran.

Narada trenerów polskich z trenerem ZSRR

W sobotę odbyła się w Katowicach narada robocza polskich trenerów piłkarskich i instruktorów z terenu Śląska z trenerem drużyny Dynamo Tbilisi Minajewem. Głównym tematem obrad była analiza radzieckich wzorów treningowych i wyszkolenia.

Trener piłkarzy radzieckich Minajew omówił zasadnicze problemy taktyczne, techniczne i plany treningowe, jakie wysunęli polscy trenerzy.

Z ciekawych zagadnień poruszona była rola środkowego pomocnika, jego pole działania oraz gra ataku, skierowana na zmiany pozycji graczy.

Poza tym omówiono problem szkolenia juniorów i przygotowania olimpijskich.

Występ ciężarowców radzieckich i polskich w Poznaniu

Występ czołowych sztangistów radzieckich oraz zawodników polskich wypadł w Poznaniu bardzo dobrze.

80 zgłoszonych — 40 na starcie. Rozpoczął się turniej ping-ponga o mistrzostwo Szczecina

W sali tenisa ZSK przy ulicy Partyzantów rozpoczął się w niedzielę turniej ping-pongowy o indywidualne mistrzostwo miasta Szczecina. Trzeba przyznać, że turniej ten, który miał być masową imprezą tenisową, nie przyciągnął do siebie zbyt wielu widzów.

Dziś rozpoczęły się mecze o mistrzostwo Szczecina w grze pojedynczej. W pierwszej rundzie spotkały się: Kłopotowski i Głuchowski, Kłopotowski i Głuchowski, Kłopotowski i Głuchowski.

Kolo sportowe przy Polskim Radio w półfinale Pucharu Polski w siatkówce

W dniu dzisiejszym toczyły się mecze siatkarskie w półfinale Pucharu Polski. W meczu o mistrzostwo Szczecina w grze pojedynczej.

Trzy porażki szczeciniaków w Toruniu

(telefon własny)

W Toruniu rozegrano wczoraj spotkania w siatkówce i koszykówce z udziałem reprezentacji okręgów szczecińskich i bydgoskich.

Mecz w siatkówce mężczyzn zakończył się zwycięstwem drużyny bydgoskiej, po zwycięstwie 15:15, 15:11, 15:13.

Spotkanie to stało na bardzo dobrym poziomie, rzadko oglądanym w Toruniu. W drużynie szczecińskiej wyróżnili się Białkowski i Laskowski.

W siatkówce kobiet wygrała Bydgoszcz 15:12, 15:7, 15:4. Szczeciniaki zagrały poniżej swoich możliwości. Wyróżnić należy Bartoszewską i Gryńską.

W koszykówce mężczyzn Szczecin poniósł wysoką porażkę 28:85 (16:26).

GŁOS sportowy

W drugim meczu w Polsce piłkarze radzieccy wysoko zwyciężają

DYNAMO (Tbilisi) — ZS GÓRNIK 4:0

Na stadionie Górnika w Zabrzu odbyło się 4. mecz międzynarodowe spotkanie piłkarskie między Dynamo (Tbilisi) a reprezentacją ZS Górnik. Mecz zakończył się zwycięstwem Dynamo 4:0 (0:0).

Drużynę radziecką powitał w imieniu sportowców śląskich przewodniczący WKFF, Grajkowski. W imieniu gości odpowiedział kierownik ekipy, Goglidze.

Po odegraniu hymnów radzieckiego i polskiego gracze obydwa drużyn wymienili między sobą wianki kwiatów i poroptyki.

Drużyny wystąpiły w następujących składach: DYNAMO: Marganija, Sardz, Wikadze, Eloszwili, Dżapszpa, Paniukow, Antadze, Czkuaseli, Gagnidze, Wardimadi, Goglidze, Dzedzua, trener Jakuszyn.

ZS GÓRNIK: Budny (Procek) Pytlak, Banisz, Zdrzałek, Grzegoszczak, Kurzeja, Sobek, Kwasówka (Fojcik), Anioła, Szeleg, Wiśniewski, trener Dziwisz.

Górnicy przez pierwszych 60 minut stawiali doskonałą opór.

Przez pierwsze 15 min. akcje obydwa drużyn są bardzo nerwowe. Górnicy stosują grę półgórna. Dynamowcy grają krótkimi podaniami. W 16 min. wypada Wiśniewskiego.

W 30 min. Dynamo zdobywa gola. W 35 min. Dynamo zdobywa drugi gol. W 40 min. Dynamo zdobywa trzeci gol.

W 45 min. Dynamo zdobywa czwarty gol. W 50 min. Dynamo zdobywa piąty gol. W 55 min. Dynamo zdobywa szósty gol. W 60 min. Dynamo zdobywa siódmy gol.

W 65 min. Dynamo zdobywa ósmy gol. W 70 min. Dynamo zdobywa dziewiąty gol. W 75 min. Dynamo zdobywa dziesiąty gol. W 80 min. Dynamo zdobywa jedenasty gol.

W 85 min. Dynamo zdobywa dwanaście golów. W 90 min. Dynamo zdobywa trzynaście golów. W 95 min. Dynamo zdobywa czternaście golów. W 100 min. Dynamo zdobywa piętnaście golów.

W meczu bokserskim o mistrzostwo I ligi CWKS pokonał ZS KOLEJARZ 13:7 pkt. Obydwa zespoły wystąpiły w osłabionych składach. CWKS bez Deblisa, Kojczar — bez Kleina i Chychły. Najciekawszą walkę stoczył Panke (CWKS) z Kudackim w lekkim półśredniej. Znajdujący się w doskonałej formie Kudacki wygrał przekonywująco, mając przez 2 rundy zdecydowaną przewagę. W ostatnim starciu Panke przeszedł do ataku, lecz nie odrobił straconych punktów.

Wyniki: (na pierwszym miejscu CW-S):

Waga musza: Justka wygrał w. o. z powodu nadwagi Niedźwiedzi, kogucia: Woźniak zwyciężył Czajkowski, piórkowa: Kruza zremisował z Soczewińskim, lekka: Strek przegrał z Wytykiem, lekko półśrednia: Panke przegrał z Kudackim, półśrednia: Sobko przegrał z Bogdańskim, lekko — średnia: Musiał zwyciężył w III starciu przez t. o.

Wyniki walk: (na pierwszym miejscu pięciuszy Włókniarz). W wadze muszej: Różycki został zdyskwalifikowany w trzeciej rundzie w walce z Kukierem, w wadze koguciej Kozłowski zremisował z Mańskim, w wadze piórkowej Szalinski wypunktował Chodłowski, w wadze lekko — średniej Nogański wygrał z Ratajczakiem, w wadze średniej Lubelski przegrał przez techniczny nokaut w drugiej rundzie z Kaplińskim, w wadze półciężkiej Gierga uległ Frankowi, w wadze ciężkiej Kosłowski przegrał przez techniczny nokaut w pierwszej rundzie ze Stechem.

Wyniki zawodów pływackich FSQT — ZS Ognio podamy w numerze jutrzejszym

Pierwsza liga zakończyła rozgrywki Budowlani (Gdańsk) i OWKS (Kraków) zajmą miejsca szczecińskiej Gwardii i krakowskiego Włókniarza

Ostatnia niedziela rozgrywek o mistrzostwo I ligi piłkarskiej wyłoniła ostatecznie drugą, obok szczecińskiej Gwardii, drużynę opuszczającą I ligę. Jest nią krakowski Włókniarz. Drugi kandydat do spadku, Ognio Bytom dzięki remisowi z Gwardią Kraków zdystansował o 1 punkt krakowskiego Włókniarza.

Na miejsce Gwardii Szczecin i Włókniarza Kraków do I ligi wchodzi Budowlani z Gdańska i OWKS Kraków, który w decydującym meczu zwyciężył warszawską Gwardię (Budowlani zapewnił sobie awans już w poprzedniej rundzie).

Sprawa tytułu wicemistrza I ligi nie została jeszcze rozstrzygnięta. Kandydatami są w dalszym ciągu CWKS i Górnik (Radlin). Obie drużyny mają po 27 pkt., przy czym CWKS ukończył już mistrzostwo, a Górnik ma jeszcze do rozegrania zaległy mecz z Włókniarzem Łódź. Sprawa zdobycia przez Górnik tytułu wicemistrza wydaje się być jednak przesądzona, gdyż drużyna radlińska jedynie w wypadku porażki różnicą co najmniej 4 bramek utraci drugie miejsce na rzecz CWKS.

A oto tabela I ligi:

1 Gwardia Krak.	32 49:13
2 Górnik Radlin	27 38:27
3 CWKS	27 37:31
4 Budowlani Chorz.	25 34:23
5 Ognio Kraków	25 33:31
6 Unia Chorzów	24 47:35
7 Kolejarz W-wa	23 33:28
8 Kolejarz Poznań	23 33:37
9 Włókniarz Łódź	18 21:29
10 Ognio Bytom	16 18:26
11 Włókniarz Kraków	15 30:42
12 Gwardia Szczecin	7 17:61

OWKS (Lublin), Gwardia i CWKS zwyciężają w I-lej lidze bokserskiej

W meczu bokserskim o mistrzostwo I ligi CWKS pokonał ZS KOLEJARZ 13:7 pkt. Obydwa zespoły wystąpiły w osłabionych składach. CWKS bez Deblisa, Kojczar — bez Kleina i Chychły. Najciekawszą walkę stoczył Panke (CWKS) z Kudackim w lekkim półśredniej. Znajdujący się w doskonałej formie Kudacki wygrał przekonywująco, mając przez 2 rundy zdecydowaną przewagę. W ostatnim starciu Panke przeszedł do ataku, lecz nie odrobił straconych punktów.

Wyniki: (na pierwszym miejscu CW-S):

Waga musza: Justka wygrał w. o. z powodu nadwagi Niedźwiedzi, kogucia: Woźniak zwyciężył Czajkowski, piórkowa: Kruza zremisował z Soczewińskim, lekka: Strek przegrał z Wytykiem, lekko półśrednia: Panke przegrał z Kudackim, półśrednia: Sobko przegrał z Bogdańskim, lekko — średnia: Musiał zwyciężył w III starciu przez t. o.

Wyniki walk: (na pierwszym miejscu pięciuszy Włókniarz). W wadze muszej: Różycki został zdyskwalifikowany w trzeciej rundzie w walce z Kukierem, w wadze koguciej Kozłowski zremisował z Mańskim, w wadze piórkowej Szalinski wypunktował Chodłowski, w wadze lekko — średniej Nogański wygrał z Ratajczakiem, w wadze średniej Lubelski przegrał przez techniczny nokaut w drugiej rundzie z Kaplińskim, w wadze półciężkiej Gierga uległ Frankowi, w wadze ciężkiej Kosłowski przegrał przez techniczny nokaut w pierwszej rundzie ze Stechem.

Wyniki zawodów pływackich FSQT — ZS Ognio podamy w numerze jutrzejszym

W meczu bokserskim o mistrzostwo I ligi CWKS pokonał ZS KOLEJARZ 13:7 pkt. Obydwa zespoły wystąpiły w osłabionych składach. CWKS bez Deblisa, Kojczar — bez Kleina i Chychły. Najciekawszą walkę stoczył Panke (CWKS) z Kudackim w lekkim półśredniej. Znajdujący się w doskonałej formie Kudacki wygrał przekonywująco, mając przez 2 rundy zdecydowaną przewagę. W ostatnim starciu Panke przeszedł do ataku, lecz nie odrobił straconych punktów.

Wyniki: (na pierwszym miejscu CW-S):

Waga musza: Justka wygrał w. o. z powodu nadwagi Niedźwiedzi, kogucia: Woźniak zwyciężył Czajkowski, piórkowa: Kruza zremisował z Soczewińskim, lekka: Strek przegrał z Wytykiem, lekko półśrednia: Panke przegrał z Kudackim, półśrednia: Sobko przegrał z Bogdańskim, lekko — średnia: Musiał zwyciężył w III starciu przez t. o.

Wyniki walk: (na pierwszym miejscu pięciuszy Włókniarz). W wadze muszej: Różycki został zdyskwalifikowany w trzeciej rundzie w walce z Kukierem, w wadze koguciej Kozłowski zremisował z Mańskim, w wadze piórkowej Szalinski wypunktował Chodłowski, w wadze lekko — średniej Nogański wygrał z Ratajczakiem, w wadze średniej Lubelski przegrał przez techniczny nokaut w drugiej rundzie z Kaplińskim, w wadze półciężkiej Gierga uległ Frankowi, w wadze ciężkiej Kosłowski przegrał przez techniczny nokaut w pierwszej rundzie ze Stechem.

Wyniki zawodów pływackich FSQT — ZS Ognio podamy w numerze jutrzejszym

W meczu bokserskim o mistrzostwo I ligi CWKS pokonał ZS KOLEJARZ 13:7 pkt. Obydwa zespoły wystąpiły w osłabionych składach. CWKS bez Deblisa, Kojczar — bez Kleina i Chychły. Najciekawszą walkę stoczył Panke (CWKS) z Kudackim w lekkim półśredniej. Znajdujący się w doskonałej formie Kudacki wygrał przekonywująco, mając przez 2 rundy zdecydowaną przewagę. W ostatnim starciu Panke przeszedł do ataku, lecz nie odrobił straconych punktów.

Wyniki: (na pierwszym miejscu CW-S):

Waga musza: Justka wygrał w. o. z powodu nadwagi Niedźwiedzi, kogucia: Woźniak zwyciężył Czajkowski, piórkowa: Kruza zremisował z Soczewińskim, lekka: Strek przegrał z Wytykiem, lekko półśrednia: Panke przegrał z Kudackim, półśrednia: Sobko przegrał z Bogdańskim, lekko — średnia: Musiał zwyciężył w III starciu przez t. o.

Wyniki walk: (na pierwszym miejscu pięciuszy Włókniarz). W wadze muszej: Różycki został zdyskwalifikowany w trzeciej rundzie w walce z Kukierem, w wadze koguciej Kozłowski zremisował z Mańskim, w wadze piórkowej Szalinski wypunktował Chodłowski, w wadze lekko — średniej Nogański wygrał z Ratajczakiem, w wadze średniej Lubelski przegrał przez techniczny nokaut w drugiej rundzie z Kaplińskim, w wadze półciężkiej Gierga uległ Frankowi, w wadze ciężkiej Kosłowski przegrał przez techniczny nokaut w pierwszej rundzie ze Stechem.

Wyniki zawodów pływackich FSQT — ZS Ognio podamy w numerze jutrzejszym

WYNIKI OSTATNICH SPOTKAN

KRAKÓW. Mecz o mistrzostwo I ligi między Ogniem (Kraków) i CWKS zakończył się zwycięstwem CWKS 2:1 (2:1). CWKS był zespołem lepszym technicznie i szybszym, natomiast krakowianie grali lepiej ze spokojem i taktycznie. W drużynie CWKS albo grała obrona, stwarzając wiele groźnych sytuacji pod własną bramką. Podczas jednej z takich sytuacji Orłowski, podając piłkę w kierunku opuszczanej przez Stefaniusza bramki, przyczynił się do utraty bramki. W kilka minut później po błędzie taktycznym Korynta Ognio zdobył drugą bramkę. Na krótko przed przetrwaniem meczu Ognio zdobył honorowy punkt przez Janeczka.

Po przerwie strona atakująca był CWKS, a napastnicy wojkowscy zmierzali w tym kierunku wiele dogodnych sytuacji pod bramką.

W drużynie Ognia wyróżnili się Głuchowski w obronie, Mazur w pomocy i Bobula w napadzie. W drużynie wojkowskiej, poza słabymi obrońcami i nieruchliwym Breltem, wszyscy grali dobrze.

Ognio (Bytom) stawiało naciski na bramkę Gwardii, w meczu o mistrzostwo I ligi i ustrzymało jeden punkt, remisując 0:0. W drużynie Gwardii sawłowski strzelał atak. Ognio miało również najsłabsze punkty w defensywie, a zwłaszcza w bramkarstwie. Ognio ma jeszcze do rozegrania zaległy mecz z Włókniarzem Łódź. Sprawa zdobycia przez Górnik tytułu wicemistrza wydaje się być jednak przesądzona, gdyż drużyna radlińska jedynie w wypadku porażki różnicą co najmniej 4 bramek utraci drugie miejsce na rzecz CWKS.

CHORZÓW. Spotkanie o mistrzostwo klasy państwowej między Chorzowską Unią, a Włókniarzem (Kraków) zakończyło się zwycięstwem Unii 3:1 (1:0).

Włókniarz grał bardzo ambitnie i ofiarnie, mając więcej z gry, szczególnie przed przerwą. Unia zawiadzała zwycięstwem lepszym dyspozycją strzelców swego ataku.

Bramki zdobył Oleśki, Almer i Tim dla Unii oraz Nowak dla Włókniarza.

W Unii najlepszą formacją była piątka ataku. Włókniarz miał na lepszego gracza w Nowaku.

WARSAWA. Ostatni w Warszawie mecz ligowy między Kolejarzem i Budowlanymi (Chorzów) zakończył się zwycięstwem Kolejarza 2:1 (1:1).

Gospodarze wystąpili bez Borkana, którego zastąpił z powodzeniem Sosnowski. Mecz stał na słabym poziomie, w pierwszej połowie gra była wyrównana. Przewagę dla Kolejarza zdobył już w 7 min. po ładnej akcji strójny, wyrównując bramkę strzelcą w 40 min. środkowy napastnik Budowlanych Głuchowski. Po przerwie Kolejarz na niezmniejszonym poziomie, ale tak nie mógł zdobyć się na skuteczną grę. W 60 min. Łęczyński strzelał z bardzo dobrej gry, ale nie udało mu się zdobyć gola.

WALERZYŃ. Rozegrany w Walbrzychu mecz piłkarski o wejście do I ligi między miejscowymi Odrą i Budowlanymi (OD) zakończył się zwycięstwem Odrą 2:1 (1:1).

Mimo tej porażki Budowlani awansują do I ligi piłkarskiej.

Decydujący mecz o wejście do I ligi zakończył się zwycięstwem drużyny krakowskiej, dla której bramki zdobyli: Pielak i Dwernicki. W meczu o wejście do I ligi Gwardia zdobyła punkt od Ognia.

Drużyna krakowska, która dzięki temu uzyskała prawo do I ligi, natomiast Gwardia, która nie uzyskała prawa do I ligi, została zdegradowana do II ligi. W meczu o wejście do I ligi Gwardia wygrała z Ogniem 2:1 (1:1).

Ostateczna tabela rozgrywek o wejście do I ligi:

1 Budowlani Gdańsk	8 13:9
2 OWKS Kraków	8 8:10
3 Gwardia Warszawa	6 14:11
4 Górnik Wałbrzych	2 6:11

Sukces zapaśników Szczecina Kolejarz Poznań — Spójnia Szczecin 4:4

APRAWDĘ wielki sukces odnieśli młodzi zapaśnicy szczecińskiej Spójni, którzy w sobotnim meczu zremisowali z drużynowym mistrzem Polski, Kolejarem z Poznania. Fakt ten świadczy o stałym podnoszącym się poziomie naszych zapaśników. A przecież jeszcze nie tak dawno, ci sami zawodnicy, którzy w sobotę grali z mistrzem Polski stawali pierwsze kroki w zapaśnictwie. W sobotnim meczu zwyciężył zawodnik Spójni Walczyński, który w wadze półciężkiej pokonał Kraw-

czyka i Królikowskiego, który już w 4-tej minucie zwyciężył wicemistrza Polski w wadze piórkowej — Grzędzińskiego. A oto wyniki wszystkich walk od wagi muszej do półciężkiej, na pierwszym miejscu zawodnicy Szczecina: KUBISZYN w 4-tej minucie pokonał Leleczewskiego, Pawulski uległ w 6-tej minucie BANCZAKOWI, KRÓLIKOWSKI wygrał z Grzędzińskim, Awieranow przegrał z KAUCHEM, LESZYŃSKI pokonał na punkty Mokrasa, Rycomba w 5-tej minucie uległ MIKULCZAKOWI, Kaniawski również w 5-tej minucie przegrał z NOWACZYKIEM i SZAJEWSKI zwyciężył Krawczyka. W niedzielę zapaśnicy Szczecina i Poznania stoczyli szereg pokonanych spotkań w Starogardzie.